

Arcok a világból

Mint a képzőművészetekhez laikust, Bognár Géza barátom engem tisztelt meg, hogy nyissam meg újabb grafikai kiállítását. Azért mondom, hogy az újabb kiállítását, mert egy nagyobb lélegzetű már volt a Duna Múzeumban emlékezetes sikerrel. El kell mondani, hogy Géza grafikai tevékenysége nem új keletű, hiszen középiskolás kora óta rajzol. Több évig a Magvető Kiadónál volt szerződése könyvek illusztrálására, valamint a Rakéta Regényújságban is jelentek meg rendszeresen rajzai. Bizalmadat csak köszönni tudom, de műelemzéseket a kedves közönség ne várjon el tőlem, mert ehhez nem értek. Persze, ha leegyszerűsítjük: tetszik vagy nem tetszik. Nekem tetszik, és szinte minden kép a maga módján élmény számomra. Nem is erről szeretnék röviden beszélni, hanem arról, aki a rajzok mögött áll, az azokat készítő emberről. Elsősorban a barátságunkról – a barátságról.

Géza, ebben egy rendkívüli ember vagy, mert barátaidnak minden elképzelhető esetben támaszt tudsz nyújtani, a bajból a kiúton segíteni, különleges empátiával észrevenni azt, ami bántja a másikat. Kevés az olyan ember, aki Rád rossz szívvvel gondol, pedig szellemességeddel olyan csínyeket és „átveréseket” engedsz és korábban még inkább engedél meg magadnak, amelyek enyhén fogalmazva sem szokványosak, néha tüskések, de még az érintett is jót nevetett rajta a végén.

Nem ékszerész vagy, hanem a szó jó értelmében aranyműves. Tudod mindazokat a mesterfogásokat, amelyeknek eredményeképp sok embert díszítenek kisebb-nagyobb remekműveid, csuklópánt, gyűrű, medál és kitűző formájában.

Azután a sport. Fiatal korodban sem állt ez távol Tőled (mint atléta és szertornász), és valószínűleg ez alapozta meg a kick-box országos bajnokság megnyerését vagy az erőemelésben elért világbajnokság II, Európa-bajnokság és országos bajnokság I. helyezés érmeid. Pedig a sport a legkeményebb játék, és csak az tudja mennyi kitartással, küzdelemmel, önlegyőzésel jár komoly eredményeket elérni, aki gyakorolja.

A szakácművészeted előtt sem szabad szó nélkül elmenni. Elérted az „Esztergom étele” szakácsának címét, de ami fontosabb, barátaidnak jobbnál jobb ételeket főzöl. A főztöd enni változatosság és élmény.

No, aztán a zene. Jól emlékszem rá, ezelőtt 3-4 évtizeddel gitároddal a Duna partján, Pilismaróton mekkorákat buliztunk. Hál’ Istennek, az utóbbi időben ezt nem hanyagoltad el, még képezted is Magad (Drága mennybement Laci barátunk tanítgatott). Ennek eredményeként hallhatunk Téged ma is, és hallunk máskor is születésnapokon, összejöveteleken gitározni.

Csak röpké mondattal említem: megtaláltad életed csodálatos párját, akivel boldogan, egyensúlyban éltek. Ideje volt. Kevés más embernek sikerül így változtatni az életén.

Gézuskám, maradj ilyen ember, ha sikerül, adj ki még többet Magadból!

Bognár Géza: Jimmy